

Nr 150.

Av herr **Utbult m. fl.**, om *ändrade bestämmelser angående statliga fiskerilån.*

Sedan en lång följd av år utlämnas statliga fiskerilån till anskaffande av båtar, motorer m. m. Dessa lån lämnas ur fonden för fiskerinäringens befrämjande (fiskerilånefonden). Bestämmelser rörande användningen av denna fond återfinnas i kungl. kungörelsen den 13 maj 1932 (nr 112) om ändrad lydelse av mom. 3:o) och 4:o) i kungörelsen den 7 augusti 1907 (nr 61, s. 1) angående ändrade bestämmelser rörande fonden för fiskerinäringens befrämjande, ändrad genom kungl. kungörelsen den 18 juni 1937 (nr 627) och den 30 april 1943 (nr 220).

Enligt den sistnämnda kungl. kungörelsen må låneunderstöd, som utlämnas av hushållningssällskap eller landsting, utgöra högst 35 000 kronor. Före år 1943 var lånesumman maximerad till 25 000 kronor.

När detta maximibelopp på 35 000 kronor fastställdes 1943, uppgick priset på en modern fiskebåt av största typen till 50 000—60 000 kronor. Fiskerilånet kom därmed att motsvara något mer än hälften av anskaffningskostnaden, vilket också kunde anses skäligt. Numera har emellertid priset för en fiskebåt av västkusttyp stigit till omkring 140 000 kronor. Denna uppgång sammanhänger dels med den fördyring som ägt rum, dels också med att utvecklingen gått mot större båtar och starkare motorer. Därmed har bestämmelsen om ett maximibelopp på 35 000 kronor per båt blivit föråldrad, och det synes önskvärt att anpassa den efter nuvarande förhållanden. Det är av största vikt, att fiskeflottan moderniseras och sådana båtar anskaffas, som bäst kunna utnyttja fiskemöjligheterna. Av betydelse för utvecklingen av båtstorlek och motorstyrka har på senare år framför allt varit det nyupptagna sillfisket i Nordsjön på Fladengrund. Med hänsyn till nuvarande kostnad för anskaffande av en modern fiskebåt synes det lämpligt med en bestämmelse om att fiskerilån som regel bör utlämnas med 50 procent av båtens anskaffningsvärde, dock med högst 75 000 kronor per båt.

Enligt beslut av 1921 års riksdag må ur fiskerilånefonden årligen disponeras ett belopp av 1,8 miljoner kronor. Under en lång följd av år har detta belopp icke helt behövt tagas i anspråk. Sålunda beviljades under perioden 1935—1945 ur fonden lån till i genomsnitt endast 1 miljon kronor per år. Här har emellertid under det senaste året en förändring inträtt. Under det tidigare anskaffandet av större och dyrbarare fiskebåtar praktiskt taget helt varit koncentrerat till västkusten, ha fiskare numera även på syd- och ostkusten börjat anskaffa moderna båtar av större, sjögående typ. Detta

har medfört en kraftig ökning av låneanspråken, och det nuvarande anslaget på 1,8 miljoner kronor räcker icke längre till.

För innevarande år ha sålunda från samtliga län utom Göteborgs och Bohus län begärts lån på sammanlagt 968 000 kronor. Detta är mer än dubbelt så mycket som varit brukligt under de föregående åren. Samtidigt har för Göteborgs och Bohus län begärts ett mindre belopp än vanligt eller 850 000 kronor. Sammanlagt skulle sålunda för innevarande år behövas 1 818 000 kronor. Även med ianspråktagande av hela tillgängliga beloppet på 1,8 miljoner kronor måste sålunda någon prutning ske. För kommande år torde med all säkerhet det ansökta fiskerilånebeloppet komma att väsentligt överstiga 1,8 miljoner kronor.

Det synes sålunda uppenbart, att redan med nuvarande bestämmelser om lån på högst 35 000 kronor en höjning måste ske av det belopp, som årligen får disponeras ur fiskerilånefonden. Härtill kommer att, såsom ovan nämnts, bestämmelsen om maximibelopp blivit föråldrad och måste anpassas till den nya fiskebåtstypen, varigenom lånet bör gå upp till 75 000 kronor. Denna höjning av maximibeloppet kommer givetvis att ytterligare icke obetydligt öka lånebehovet.

Med stöd av vad sålunda anförts få vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta

1) ändring av kungl. kungörelsen av den 30 juni 1943 nr 220, så att bestämmelsen om ett högsta lånebelopp av 35 000 kronor ändras därhän, att lånet må utgöra 50 % av båtens anskaffningsvärde, dock högst 75 000 kronor;

2) att det belopp som årligen må disponeras ur fonden för fiskerinäringens befrämjande (fiskerilånefonden) för anskaffande av fiskebåtar m. m. höjes till 3 000 000 kronor.

Stockholm i januari 1948.

Birger Utbult.

W. Svensson.

Ernst V. Staxäng.

C. O. Carlsson

i Bakeröd.

Per A. Johnsson

Edvin Jacobsson

Sven Antby.

i Kastanjegården.

i Igelsbo.